

רחל מרחלת על כל העולם

מה שבטוח - ביטוח

הלן מוזס עם איציק אלקוזומברי
ביטוח אישי צמוד

סיבה טובה מאוד לכך שלא התפתח בינך תיים שום דבר ביניהם. אבל כאשר היא תקבל את הגט — אלוהים גדול. לאיציק יהיה אז כנראה ביטוח צמוד. והוא די יודק לזה בקרוב. תאמינו או לא — הוא עומד להפוך את הבורקאס לאחד מענפי הייצוא של ישראל. הוא מתכנן פתיחת רשת של 300 חנויות בורקאס בארצות-הברית, עם שותפים אמריקאים ובהשקעה שלהם.

ולבלות והם נראים כמישפחה ממש. זה לא מפריע לאיציק לנצל את הרור קות שלו כדי לעשות לעצמו שם כאחד מנערייהשעשועים המבוקשים בעיר. אבל נדמה, כי החופש הזה לא ימשך זמן רב. בתקופה האחרונה נראה איציק בחברתה של סוכנת-הביטוח הלן מוזס, שביטחה חלק מסניפי רשת הבורקאס שלו. הלן היא אומנם נשואה, אך היא חיה בנפרד מבעלה ועומדת בפני גירושין. זאת

אחד מסיפורי ההצלחה הגדולים במדינה הוא יצחק ("איציק") אלקוזומברי. למרות השם מפצח השיניים, מסתבר כי הצעיר בן ה-34 מצליח גם בעסקים וגם באהבה.

בתחום העסקים זהו סיפור שכמעט לא ייאמן. איציק היה בן שלוש כשעלה ב-1948 עם הוריו ואחיו מבולגריה. לאב, "שמולאי" ("סמי") אלקוזומברי, היתה מאפיה בבולגריה. אבל הוא עלה לארץ בלי גרוש על הגשמה. הוא התחיל לאפות בורקאס על פתי-ליה בבית, והיה מוכר אותם כשהוא רכוב על אופניים, באיזור רחוב שלוש בתל-אביב, שם התגורר. אחרי שש שנים הוא מכר את הבית בו התגוררה המישפחה ברחוב שלוש כדי לקנות חנות מול אולם אלהמברה ביפו.

כי המישפחה גרה וישנה בחנות. אחיו הגדולים של איציק, ניסים ועדנה, נתנו יד לאבא והעסק שיגשג. איציק עצמו למד בפנימיות חיל-האויר. כאשר השתחרר מהצבא הוא הסכים להיכנס לעסק של אביו רק בתנאי שיכניס אותו כשותף שווה בעסקים. סמי שיתף את כל ילדיו בעסק, חלק בחלק. הבת עדנה נישאה לקונדיטור והעסק החל לייצר גם עוגות.

לפני שלוש שנים, כשמונה איציק כ-מנכ"ל החברה, החלה ההתרחבות. המישפחה הקימה מיפעל בבתים וכיסתה את הארץ בסניפים. כיום יש לטמי בורקאס 27 סניפים, מקצרין ועד באר-שבע.

אבל כשהתחילה ההצלחה בעסקים, לא היה לאיציק פנאי לחיי מישפחה. אחרי תשע שנות נישואים ושני ילדים הוא התגרש מאשתו היפה, פאני. אבל הם נפרדו כילדים. הילדים נשארו אצלה וה' יחסים ביניהם נשארו כה מצויינים עד שלפעמים הם אפילו יוצאים יחד לטייל

נישואי

העיתונאים

זה סיפור שאני ממש נהנית לספר לכם. אילו הייתי דתית, כמו המישפחה של עמליה ארנמן, הייתי אומרת עליו: יש אלוהים בשמיים!

עמליה היא עיתונאית נאה, בעלת שער בלונדיני-גינגי גולש (אם היא לא הסתפרה מאז שראיתי אותה). העושה לה את דר' כה בעולם העיתונות בביטחה רבה בצהרון ידיעות אחרונות. זה שגם אבא שלה, מנחם ברש, עבד בעיתון, זה, בוודאי עזר לה קצת, אבל לאיש אין ספק שעמליה מוכשרת בזכות עצמה.

אבל עד כה הגורל לא כלייך האיר לה פנים. עמליה היתה נשואה ואם לילד. הילד יצא יום אחד לשחק בכביש ונדרס למוות. וכאילו אסון זה לא הספיק לה, החל בעלה להתנהג אליה די באכזריות. מדי פעם היתה המיטרה מוזמנת לדייר-תה, כדי להציל את עמליה ממכות הבעל.

אחרי מאמצים רבים היא הצליחה להי-פטר ממנו, ולקבל את הגט המיוחל. ל-ידידה היה נדמה, כי עמליה איבדה כל עניין בבחייה-חברה ובחורים, ועסקה ימים כלילות בעבודתה.

כל זה היה נכון, אולי, עד שהיא פגשה את כתב קול ישראל, הדי'ר אהרון בר-נע. ברנע הוא אחד הכוחות המבטיחים ביותר ברדיו, ומי ששולח יד גם בעריכת כתבות בטלוויזיה. אולם המעלה הגדולה ביותר שלו היא שהוא גבר נאה, נעים-הליכות ותרבותי.

אז למה שאני אמתח אתכם? התוצאה של פגישת השניים היא שעל פניה של עמליה אפשר לראות שוב חיוך, וכי ברנע הפך להיות עוד יותר נעים מאשר קודם לכן.

החתונה, כך מספרים לי, היא עניין של ימים ספורים.

גט באמצעות

הדואר

העניין הזה הוא סיפור ארוך, שגדמה היה שאף פעם לא ייגמר. אני מתכוונת לנישואין של דפנה נוי ויורם רסקין. אז מי ששכח מי הם שתי הדמויות האלה, הבה אזכיר לו: דפנה היתה נערת-זווהר או משהו כזה לפני איוה 15 שנה. היא אמנם לא זכתה בתואר המלכה. באותה שנה התחרתה בה רונית רינת. אבל תאמינו לי שהיא היתה קרובה אליו מאד. עוד יתרון לדפנה: היא הבת של מי ש-היתה הספרייה המפורסמת ביותר בארץ.

דפנה נוי
— לתקופת הפירוד

אנטיה, הבת של מישפחת ליבוביץ מ-עץ הית. יורם רסקין הוא אדריכל, שהטביע את חותמו על העיר תל-אביב אפילו יותר מ-מאיר דיזנגוף. יורם הוא האחראי הישיר על התיכנון של הסטייקיות שהציפו את תל-אביב לפני איוה 10 שנים. עם המון נירוטסה ופליזים. מחוץ לזה, יורם היה נער-שעשועים מבוקש, עד שפגש ב-דפנה והתחתן איתה.

אחרייך התברר שיורם, שהוא הבן של בעל תחנת-הדלק שהיתה בכיכר דיזנגוף, לא רק היה נער-שעשועים, אלא גם המי שיך להיות כזה אחרי שהיה התחתן עם

יורם רסקין
— 109

סוף הרומן האווירי

בנמלי-התעופה קנדי בניו-יורק, וקטי היתה עליו, היתה ממתנה לה לימוזינה שחורה וגדולה, עם נהג וטלפון בתוך המכונית, שהיתה לוקחת אותה ישר אל דירתו של פטרוצ'לי. אבל קטי, אשר אבא שלה הוא שוטר במישטרת ישראל, היא צעירה עם עקרונות. ממש כמו סינדרלה, אם כי לא בשעת חצות בדיוק, היא תמיד היתה חוזרת למלון לכסינגטון.

מי שהיו קצת מודאגים היו כל הדודים והדודות של קטי, כאן בארץ. הם לא רצו שקטי תתחתן עם גיומן ותעזוב את הארץ. עכשיו מסתבר כי גם קטי לא רצתה. הסיפור האחרון ששמעתי מאל-על היה שהלימוזינה הפסיקה לחכות בניו-יורק, עכשיו מחכה לה כבר מישהו בלוד.

קטי קנדה
הדודים דאנו

בזמנה שביט יכול לאיים על העובדים. העובדים יכולים לאיים בשביחה ושרי-התחבורה, חיים לנדאן, יכול לאיים ב-סגירת אל-על. המטוסים יכולים לאחד, האוכל יכול להיות גרוע, והתור ליד בית-השימוש בתוך המטוס כאורך המטוס. כל זה לא מעניין את אחת מוותיקות דיילות אל-על, קטי קנדה.

יום אחד פגשה קטי את ברי ניומן, זה ששיחק את פטרוצ'לי בטלוויזיה, וכל החיים בנה את הבית שלו. הפגישה ביניהם היתה באחת הטיטות של קטי לניו-יורק, והיתה גורלית מאד לאיכות-החיים של קטי. בכל פעם שהמטוס הכחול-לבן היה נוחת

דפנה. אני לא יודעת אם זו הסיבה, אבל בוקר אחד קמה לה דפנה ונסעה בעיקבות האמא שלה, שירדה כמה שנים קודם לכן ללוסיאנג'לס.

בהתחלה הכחישו בני-הזוג כי קרה משהו לחיים המשותפים שלהם, אבל זה לא עזר. השמועות היו עקשניות וגברו כאשר יורם נסע לו ללוסיאנג'לס והזר בלי אש-תו.

זה כבר עניין של ארבע שנים שדפנה שם ויורם כאן. אני לא יודעת בדיוק איך היא מבלה שם, אבל ממה שאני רואה אצל יורם, כאן במולדת, הוא עושה חיים לא-רעים.

איש מהם לא דיבר על גט, ואף אחד לא רצה להתחתן פעם נוספת, עד לשבר-עות האחרונים. הציפור שלי על קו לוס-אנג'לס-תל-אביב לחשה לי שהגט עף אחריה. הוא אמנם מגיע בדואר, ללא מגע יד בין דפנה ליורם, אבל הוא מגיע.

אם זה מאוחר מדי, אני מציעה לכל היפות האלה, שהסתובבו סביב יורם, ללא תיקווה רבה, להרים את הראש. ואם זה לא מאוחר מדי, גם להתיכים של לוס-אנג'לס. אני בטוחה שדפנה נשארה יפהפיה.